

Zöld levelibéka (Hyla arborea)

Magyarországon jelenleg nagy és stabil állománnyal rendelkezik, de az eltűnő vizek és élőhelyek veszélyeztetik.

Magyarországon VÉDETT

{gallery}Zleveli{/gallery} Ismertetőjegyek

Közepes testmretű 3,5-4,5 centiméter hosszú békánk, melynek mellső végtagjain 4, hátsó végtagjainak 5 ujján apró tapadókorongot visel, melyek segítségével könnyen mászik fel bármilyen felületen. Színe alapvetően borsózöld, de a környezeti fény és színviszonyokhoz gyorsan tud alakulni, így például a telelni készülő példányok barnás földszínűek, de színük a sárgástól a sötétszürkéig változhat. Oldalát egy sötétbarna vagy feketés sáv díszít, mely vékony fehér szegéllyel ékesített, hasa fehéres. Szeme barnás, benne vízszintes és ívelt fekete pupilla. Hangja, harsogó brekegés, leginkább a szaporodási időben hallik, de a hímek a szaporodási idő után is hallhatók, a nőstényeknek nincs hanghólyagjuk.

Élőhelye

A zöld levelibéka Közép-Európában, Észak-Francia és Spanyolországban, valamint a Balkánon elterjedt. Hazánkban a folyók és tavak melletti ligeterdőkben, nádasokban gyakori. Életének csak rövid szaporodási részét tölti a vízben, de később sem távolodik onnan messzire. Igazi élőhelye a vízpartok nádasai, illetve vízközeli erdők bokrainak, fának lombkoronaszintje. Jól mászik, amiben segítik tapadókorongjai, de a fák ágai közt ugrásra is elszánja magát. Téltre a gyökerek közé, üregekbe vonul. Egyetlen békafajunk, mely órákat sütkérezve sem szárad ki. Szaporodás

A nőstények dió nagyságú 30-60 petét tartalmazó petecsomókat raknak le a számukra megfelelő pocsolyákban, kubikgödörökben, holtágokban, csatornáknak és kisebb vizekben, egy szaporodási időszak alatt akár ezret is. A lárvák hozzávetőlegesen 3 hét alatt kelnek ki, majd június végén, júliusban átalakulnak és elhagyják a vizet. Táplálék

Jellemzően repülő rovarokat fogyaszt, melyet a lombkoronában ülve kap el ragadós nyelvét kiöltve, de megfogja a pókokat, férgeket és kisebb házatlan csigákat is.

ZÖLD LEVELIBÉKA (HANG)